

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 27 stycznia 1959 r.

L. S.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

160

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 7 marca 1959 r.

W sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Czechosłowacką o ostatecznym wytyczeniu granicy państwowej, podpisanej w Warszawie dnia 13 czerwca 1958 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 4 Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Czechosłowacką o ostatecznym wytyczeniu granicy państwowej, podpisanej w Warszawie dnia 13 czerwca 1958 r., nastą-

piła w Pradze dnia 14 lutego 1959 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższej Umowy.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

161

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 kwietnia 1959 r.

w sprawie szczegółowych warunków uzyskiwania kolejowych świadczeń rentowych przez repatriantów.

Na podstawie art. 26 dekretu z dnia 19 stycznia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 55, poz. 273), zwanego dalej „dekretem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Świadczenia rentowe określone w niniejszym rozporządzeniu przysługują:

- 1) repatriantom, którzy powrócili z zagranicy do kraju po dniu 22 lipca 1944 r., jeżeli:
  - a) w dniu 31 sierpnia 1939 r. byli pracownikami przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” lub w tym dniu pobierali z funduszy tego przedsiębiorstwa świadczenia rentowe albo
  - b) poza granicami kraju byli zatrudnieni na kolei i zatrudnienie to ustало wskutek przyjazdu do Polski lub pobierali poza granicami kraju rentę starczą lub inwalidzką, a ostatnim ich zatrudnieniem przed uzyskaniem tej renty było zatrudnienie na kolei,
- 2) członkom rodzin osób wymienionych w pkt 1 bez względu na to, czy członkowie ci są repatriantami, czy też stale zamieszkiwali w kraju;
- 3) członkom rodzin po pracownikach, którzy w dniu 31 sierpnia 1939 r. byli zatrudnieni w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe” lub pobierali w tym dniu z funduszy tego przedsiębiorstwa świadczenia rentowe albo byli zatrudnieni ostatnio poza granicami kraju na kolei, a którzy

zmarli za granicą — jeżeli członkowie ci powrócili do kraju po dniu 22 lipca 1944 r.

§ 2. 1. Repatriantom i członkom ich rodzin przysługuje kolejowa renta według przepisów dekretu z uwzględnieniem zmian przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Przewidziany w art. 2 ust. 3 i w art. 25 ust. 3 dekretu warunek ponownego zatrudnienia na kolei po wyzwoleniu nie ma zastosowania do repatriantów.

§ 3. Repatriantom i członkom ich rodzin, którym władze lub instytucje zagraniczne wypłacały renty, przyznaje się renty na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, jeżeli władze lub instytucje zagraniczne wstrzymały im wypłatę renty z powodu repatriacji.

§ 4. 1. Repatriantom, którzy w dniu 31 sierpnia 1939 r. byli zatrudnieni w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe”, zalicza się okresy późniejszego zatrudnienia za granicą do okresów zatrudnienia na kolei.

2. Oceny, czy repatriant zajmował w zatrudnieniu na kolei za granicą stanowiska uprawniające do dodatku za wysługę lat, dokonuje się przez porównanie z odpowiednimi stanowiskami w kraju.

§ 5. 1. Za podstawę wymiaru kolejowej renty dla repatriantów przyjmuje się zarobek na stanowisku zajmowanym ostatnio na kolei.

2. Jeżeli repatriant przed powrotem do kraju zajmował za granicą niższe stanowisko niż w dniu 31 sierpnia 1939 r., przyjmuje się zarobki osiągnięte na stanowisku wyższym.

3. Zajmowane przez repatrianta stanowisko na kolei za granicą ustala się przez porównanie czynności na tym stanowisku z czynnościami na polskich kolejach.

4. Zarobki określone w ust. 1 przyjmuje się w takiej wysokości, w jakiej osiąga je przeciętnie pracownik kolejowy na takim samym stanowisku w podstawowej grupie uposażenia w tym miesiącu, w którym repatriant przybył do kraju.

§ 6. W przypadku niemożności ustalenia podstawy wymiaru renty w sposób określony w § 5 przyjmuje się najniższą podstawę wymiaru renty określoną w przepisach dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97), zwanego dalej „dekretem z dnia 23 czerwca 1954 r.”

§ 7. Repatriantom pobierającym kolejowe renty przysługują świadczenia dodatkowe określone w art. 32 dekretu.

§ 8. 1. Do okresu dwuletniego przewidzianego w art. 5 ust. 1 i okresu dziesięcioletniego przewidzianego w art. 14 ust. 1 dekretu nie wlicza się okresów pozostawania bez zatrudnienia za granicą.

2. W przypadku śmierci pracownika (emeryta, rencisty) za granicą okres pięcioletni przewidziany w art. 45 ust. 1 pkt 2 lit. b) dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. liczy się od dnia powrotu członka rodziny do kraju.

3. Z tytułu wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej za granicą przysługują repatriantowi odpowiednie świadczenia rentowe z kolei przewidziane w dekrecie z dnia 25 czerwca 1954 r.

§ 9. 1. Sprawy świadczeń rentowych dla osób określonych w § 1 podlegają na wniosek osoby zainteresowanej po-

nownemu rozpatrzeniu na zasadach niniejszego rozporządzenia, jeżeli osobom tym:

- 1) odmówiono przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przyznania renty kolejowej (zaopatrzenia) albo
- 2) rentę przyznały właściwe do spraw rent organy prezydium rady narodowej na wniosek zgłoszony po dniu 31 grudnia 1954 r. lub
- 3) Minister Komunikacji przyznał kolejową rentę w trybie wyjątkowym.

2. Jeżeli wymieniony w ust. 1 wniosek zostanie zgłoszony w ciągu jednego roku od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, wymiar renty następuje od dnia powrotu do kraju, nie wcześniej jednak niż od dnia 1 lipca 1958 r.

3. Utrzymuje się w mocy decyzje Ministra Komunikacji przyznające osobom określonym w § 1 kolejowe renty w trybie wyjątkowym, jeżeli renty te są wyższe niż renty przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.

§ 10. Przyznanie lub podwyższenie kolejowej renty na podstawie niniejszego rozporządzenia następuje.

- 1) od dnia powstania prawa do renty, najwcześniej od dnia 1 lipca 1958 r. lub od dnia powrotu do kraju po tej dacie, jeżeli wniosek zostanie zgłoszony w ciągu 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia,
- 2) od dnia powstania prawa do renty, najwcześniej od dnia powrotu do kraju i za okres nie dłuższy niż 3 miesiące wstecz od dnia zgłoszenia wniosku, jeżeli wniosek zostanie zgłoszony po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Reklamacje z powodu niedoręczenia po ogólnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru

---

Oplata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.
Oplata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 45,— zł, półrocznie 27,—.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów którzy opłacają prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto narodowego Banku Polskiego, VIII Oddział Miejski, Warszawa, nr 1532-91-5 cz. 3, dz. 5, rozdz. 19. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej, oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-Ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127 w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze, oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.
